

॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ मतिःपालकः परायणलयस्थानं ॥ ९७ ॥ भवउत्पत्तिकारणं ईशःशिक्षकः नाथःनायकःपतिःपालकः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥
 जगामससुरस्तूर्णब्रह्माणं प्रभुमव्ययं ॥ तेतंप्रणम्यशिरसाप्रोचुः प्रांजलयस्तदा ॥ ८७ ॥ किमप्यंकगतं ब्रह्मन्यावर्त्याभूतमद्भुतं ॥ बालरूपधरं दृष्ट्वा नास्माभिर
 भिलक्षितः ॥ ८८ ॥ तस्मात्त्वांप्रष्टुमिच्छामो निजितायेन वै वयं ॥ अयुध्यता हि बालेन लीलया सपुरंदराः ॥ ८९ ॥ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः ॥ ध्या
 त्वासंभुं भगवान्बालं चामिततेजसं ॥ ९० ॥ उवाच भगवान्ब्रह्मा शक्रादींश्च सुरोत्तमान् ॥ चराचरस्य जगतः प्रभुः स भगवान्हरः ॥ ९१ ॥ तस्मात्परतरं नान्य
 त्किंचिदस्ति महेश्वरात् ॥ यो दृष्टो ह्यु मया सार्धं युष्माभिरमितद्युतिः ॥ ९२ ॥ सपार्वत्याः कृतेशर्वः कृतवान्बालरूपतां ॥ ते मया सहिता यूयं प्रापद्यध्वंतमेव हि ॥
 ॥ ९३ ॥ स एष भगवान्देवः सर्वलोकेश्वरः प्रभुः ॥ न संबुबुधिरे चैनं देवास्तं भुवनेश्वरं ॥ ९४ ॥ स प्रजापतयः सर्वे बालार्कसदृशप्रभं ॥ अथाभ्येत्यततो ब्रह्मा दृष्ट्वा
 सच महेश्वरं ॥ ९५ ॥ अयं श्रेष्ठ इति ज्ञात्वा वंदेतं पितामहः ॥ ब्रह्मोवाच त्वं यज्ञो भुवनस्यास्य त्वंगतिस्त्वं परायणं ॥ ९६ ॥ त्वं भवस्त्वं महादेवस्त्वं धाम पर
 मंपदं ॥ त्वया सर्वमिदं व्याप्तं जगत्स्थावरजंगमं ॥ ९७ ॥ भगवन्भूतभव्येश लोकनाथ जगत्पते ॥ प्रसादं कुरु शक्रस्य त्वया क्रोधादितस्य वै ॥ ९८ ॥ व्यास
 उवाच पद्मयोनिवचः श्रुत्वा ततः प्रीतो महेश्वरः ॥ प्रसादाभिमुखो भूत्वा अट्टहासमथाकरोत् ॥ ९९ ॥ ततः प्रसादयामासुरुमां रुद्रं च ते सुराः ॥ अभवच्च पुन
 र्बाहुर्यथा प्रकृतिवज्जिणः ॥ १०० ॥ तेषां प्रसन्नो भगवान्सपत्नीको वृषध्वजः ॥ देवानां त्रिदशश्रेष्ठो दक्षयज्ञविनाशनः ॥ १ ॥ स वै रुद्रः स च शिवः सोमिः सर्वश्च
 सर्ववित् ॥ स चेंद्रश्चैव वायुश्च सोऽश्विनौ च स विद्युतः ॥ २ ॥ स भवः स च पर्जन्यो महादेवः स नातनः ॥ स चंद्रमाः स चेशानः स सूर्यो वरुणश्च सः ॥ ३ ॥ सकालः सो
 तको मृत्युः स यमो रात्र्यहानितु ॥ मासार्धमासाः क्रतवः संध्ये संवत्सरश्च सः ॥ ४ ॥ धाता च स विधाता च विश्वात्मा विश्वकर्मरुत् ॥ सर्वासां देवतानां च धारयत्य
 वपुर्वपुः ॥ ५ ॥ सर्वदेवैस्तुतो देवः सैकधा बहुधा च सः ॥ शतधा सहस्रधा चैव भूयः शतसहस्रधा ॥ ६ ॥ द्वेतनूतस्य देवस्य वेदज्ञा ब्राह्मणा विदुः ॥ घोरा चान्याशि
 वा चान्यातेतनू बहुधा पुनः ॥ ७ ॥ घोरा तु यातुधानस्य सोमि विष्णुः स भास्करः ॥ सौम्या तु पुनरेवास्य आपोज्योतींषि चंद्रमाः ॥ ८ ॥ वेदाः सांगोपनिषदः पुरा
 णाध्यात्मनिश्चयाः ॥ यदत्र परमं गुह्यं स वै देवो महेश्वरः ॥ ९ ॥ ईदृशश्च महादेवो भूयांश्च भगवानजः ॥ न हि सर्वे मया शक्यावक्तुं भगवतो गुणाः ॥ ११० ॥

॥ १०० ॥ १ ॥ स वै रुद्र इत्यादिना पुनरेव सार्वाम्यमुच्यते ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥